

Regeringsrätten

Rättsfall

Fråga om olika förmögenhetsvärdering av icke börsnoterade A-aktier och noterade B-aktier i samma bolag (lätnadsreglerna). RÅ 85 1:59

Besvär av TI angående förhandsbesked.

I ansökan hos RSV om förhandsbesked anförde sökanden bl a: Jag är ägare till aktier i X Aktiebolag och har nu erbjudits möjlighet att förvärva ytterligare aktier i bolaget. Aktierna i bolaget har utgetts i två olika serier, Serie A och Serie B. Aktierna av serie B är inregistrerade vid och noterade på Stockholms fondbörs. Aktierna av Serie A är inte föremål för inregistrering vid Stockholms fondbörs eller utländsk börs och ej heller föremål för notering vid inländsk eller utländsk börs. — Skillnaderna mellan aktierna av Serie A och Serie B är, utöver frågan om notering på börs, bl a den att aktier inom resp aktieslag har olika röstvärde. — För att kunna ta ställning till frågan om en eventuell utökning av mitt innehav av aktier i bolaget av Serie A har jag att i förmögenhetshänseende jämföra detta investeringsalternativ med andra tänkbara förmögenhetsplaceringar. Mot bakgrund härav är det av synnerlig vikt för mig att få besked i frågan hur de förvärvade aktierna av serie A kommer att värderas enligt lagen om statlig förmögenhetsskatt. — Enligt de av RSV lämnade anvisningarna om värdering av aktier m m (RSFS 1982:50) skall aktier som noteras på in- eller utländsk börs i enlighet med 4 § sjätte stycket lagen om statlig förmögenhetsskatt i första hand tas upp till det noterade värdet. Aktie anses enligt anvisningarna, noterad på Stockholms fondbörs om aktien är inregistrerad vid beskattningsårets utgång. Av anvisningarna framgår vidare att även aktier, som inte är börsnoterade, skall värderas till marknadsvärde, dock att, i den mån bolaget innehar förvärvskälla inom inkomstlagets rörelse — vilket är fallet för X Aktiebolag — den s k substansvärderingsmetoden får tillämpas även om detta leder till lägre värde än marknadsvärdet. — I anledning av vad jag anført ovan hemställer jag om besked i följande fråga. Skall aktierna av Serie A för beräkning av statlig förmögenhetsskatt värderas med tillämpning av reglerna i punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt?

TI anförde bl a följande: 4 § sjätte stycket lagen om statlig förmögenhets- skatt fick sin nuvarande utformning genom en lagändring, SFS 1982:338, som trädde i kraft den 6 juli 1982 och tillämpades första gången vid 1983 års taxering. — Vid en bokstavstolkning av den återgivna bestämmelsen kan man få uppfattningen att A- aktierna i förevarande fall kan värderas efter de s k lätt- nadsreglerna i punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§. Dessa regler innebär bl a att aktier får värderas med utgångspunkt från bolagets substansvärde. Detta värde får reduceras till 30 procent under förutsättning att förmögenhe- ten ingår i förvärvskällan inom inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse. — Vid en genomgång av förarbetena till ovannämnda lagändring finner man emellertid inget stöd för att A-aktierna skall omfattas av lättnadsreglerna. En- ligt TI måste tvärtom dras den slutsatsen att lagstiftarens avsikt inte varit att lättnadsreglerna även skall omfatta icke noterade A-aktier i företag vars B- aktier är föremål för notering på Stockholms fondbörs. Inte heller synes lag- ändringen ha åsyftat att ge utrymme för en tillämpning av olika värderings- principer för A- och B-aktier i samma företag.

RSV:s nämnd för rättsärenden yttrade: 1 4 § sjätte stycket lagen om statlig förmögenhetsskatt görs skillnad mellan värdepapper som noteras på inländsk eller utländsk börs och värdepapper ”i övrigt”. Beträffande de sistnämnda föreskrivs att aktievärderingen, i den mån den grundas på värdet av tillgångar som ingår i förvärvskälla inom inkomstlagen jordbruksfastighet och rörelse, skall göras med tillämpning av reglerna i punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§ samma lag (lättnadsreglerna). Enligt lagtextens ordalydelse är lättnadsreg- lerna således generellt tillämpliga på aktier som inte är börsnoterade. Något undantag görs inte för det fall då det i ett och samma bolag förekommer såväl börsnoterade som inte börsnoterade aktier. Det kan visserligen hävdas att för- arbetena till den lagstiftning varigenom lagrummet fick sin nu gällande lydelse tyder på att lagstiftaren inte avsett att lättnadsreglerna skulle tillämpas i det nu berörda fallet. En tillämpning av lagrummet enligt dess ordalydelse ger emellertid enligt nämndens mening inte ett sådant resultat att avsteg får göras från den i sig entydiga lagtexten. — A-aktierna i X Aktiebolag är inte börsno- terade. Vid sådant förhållande skall således lättnadsreglerna tillämpas vid vär- dering av aktierna i bolaget såvitt avser dess tillgångar i rörelse. Nämnden be- svarar därför den ställda frågan jakande.

TI anförde besvär hos RR med yrkande att A-aktierna i X Aktiebolag inte skulle anses omfattade av lättnadsreglerna i punkt 2 av anvisningarna till 3 och 4 §§ lagen om statlig förmögenhetsskatt.

RR ändrade dock inte RSV:s förhandsbesked. (Dom 17.10.1985.)

Anm: Se prop 1981/82:191 s 149, 150, 154, 155; SkU 1981/82:65, s 12; Svensk Skattetidning 1981, s 291 (Mattsson); och Skattenytt 1984, s 309 (Bergström)

Fråga om befrielse från restavgift. RÅ 85 1:65

Besvär av allmänna ombudet (AO) i uppbördsfrågor angående restavgift.

Elsa N, född 1904, påfördes kvarstående skatt på grund av 1982 års taxering med 116 kr. Beloppet förföll till betalning den 18 mars 1983. Inbetalning gjordes ej förrän den 13 april 1983. I betalningspåminnelse den 9 maj 1983 påförde länsstyrelsen (LS) Elsa N restavgift med 50 kr.

I skrivelse till LS i Göteborgs och Bohus län anhöll Elsa N om befrielse från restavgiften och angav glömska som orsak till den försenade skatteinbetalningen.

LS medgav inte befrielse från restavgiften.

Hos KR yrkade Elsa N att bli befriad från restavgiften.

KR i Gbg yttrade. Elsa N är född 1904. Hon har i KR sagt att hon är sjuk och därför måste använda mycket mediciner. Mot denna bakgrund får det enligt KR:s mening anses rimligt att hänföra hennes glömska till sådana omständigheter som bör medföra att förseningen är ursäktlig. Hon bör därför befrias från restavgiften. (En ledamot ville inte befria.)

I besvär hos RR yrkade AO att LS:s beslut skulle fastställas.

RR yttrade: Vid debiteringen av slutlig skatt på grund av 1982 års taxering påfördes Elsa N kvarstående skatt med 116 kr. Beloppet förföll till betalning den 18 mars 1983. Inbetalning av beloppet gjordes dock inte förrän den 13 april 1983. Till följd härav påfördes hon restavgift med 50 kr. Elsa N har som skäl för befrielse från restavgiften uppgivit hög ålder och glömska samt att hon på grund av sjukdom måste använda mycket medicin. Hon har vidare uppgivit att hon tidigare alltid skött sina skatteinbetalningar.

Enligt 58 § 2 mom första stycket uppborrdslagen kan befrielse från skyldighet att erlägga restavgift medges, om särskilda omständigheter föranleder därtill.

I andra stycket föreskrivs att RSV får meddela föreskrifter om sådan befrielse.

RSV har i nu aktuella föreskrifter, RSV Du 1979:20, uttalat att som giltig ursäkt för försenad inbetalning av skatt godtas sjukdom eller olyckshändelse av sådant slag att inbetalning i rätt tid avsevärt försvårats eller inneburit hälsovorsorisk. Hög ålder anges i föreskrifterna inte som exempel på andra omständigheter som kan medföra befrielse från restavgift.

I målet har inte visats att Elsa N:s sjukdom och medicinering varit av sådant slag att hon inte kunnat inom föreskriven tid inbetala den kvarstående skatten. Hög ålder eller glömska utgör i och för sig inte sådana särskilda omständigheter som enligt 58 § 2 mom uppborrdslagen kan föranleda befrielse från restavgift.

Med ändring av KR:s dom fastställer RR LS:s beslut den 20 juni 1983 om restavgift. (Dom 20.12.1985)

Fråga om anställds skattskyldighet för hustrus förvärv från arbetsgivare (ej fåmansföretag) av fastighet till underpris. RÅ 85 1:78

Besvär av T angående inkomsttaxering 1977.

T var under beskattningsåret anställd som civilingenjör vid Aktiebolaget J & W. I sin deklaration redovisade han inkomst av tjänst från bolaget med 136 760 kr. Han uppgav att han fram till den 15 juni hyrt bostad av sin arbetsgivare för 700 per månad. Av hustruns deklaration framgick att hon den 15 juni från bolaget förvärvat fastigheten Nattvakten 5 i Västerviks kommun för 225 000 kr.

TN avvek från T:s deklaration genom att som lön från bolaget påföra honom ytterligare 85 000 kr. Som skäl anfördes att hustruns förvärv av fastigheten från T:s arbetsgivare skett till ett pris som understeg beräknat marknadsvärde med 85 000 kr. — Lokala skattemyndigheten påförde skattetillägg med 50 procent av den inkomstskatt som belöpte på 85 000 kr.

T klagade hos LR och yrkade att bli taxerad enligt deklarationen samt att påfört skattetillägg skulle undanröjas.

TI avstyrkte bifall till besvären. I egna besvär yrkade han — för det fall LR skulle finna de nya reglerna om beskattning av fåmansföretag m m tillämpliga — att T:s besvär skulle bifallas beträffande förtäckt lön och att hustrun i stället skulle påföras beloppet 85 000 kr som intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet.

LR fann av anförda skäl att fastighetens marknadsvärde vid tiden för hustru T:s förvärv av densamma skäligen kunde beräknas till 285 000 kr och att det fick anses uppenbart att fastigheten förvärvats till underpris. LR fann vidare att T:s anställning hos Aktiebolaget J & W måste ha haft en avgörande betydelse vid bestämmandet av fastighetens köpeskilling. T skulle därför beskattas för skillnaden mellan beräknat marknadsvärde och förvärvspriset. Den omständigheten att fastigheten förvärvats av T:s hustru kunde härvid inte föranleda någon annan bedömning. — LR beräknade den förtäckta lönen till 60 000 kr (285 000—225 000) och biföll besvären på så sätt att inkomsten av förvärvskällan tjänst nedsattes med 25 000 kr. Vidare fann LR att T skulle påföras skattetillägg på ett underlag av 60 000 kr. — Beträffande TI:s besvär ansåg LR att reglerna för fåmansbolag uppenbarligen inte var tillämpliga. Med hänsyn till domen rörande T:s besvär föranledde TI:s besvär ej någon LR:s åtgärd.

Både T och TI överklagade hos KR i JKg som dock lämnade båda besvären utan bifall.

Hos RR yrkade T att taxeringarna skulle nedsättas med 60 000 kr och att påfört skattetillägg skulle undanröjas. I andra hand yrkade han att fastigheten skulle anses ha ett värde om högst 259 350 kr.

RR yttrade: T var under beskattningsåret 1976 anställd i Västervik hos Ak-

tiebolaget J & W. Den 15 juni 1976 förvärvade hans hustru från bolaget den fastighet som makarna bebodde som tjänstebostad.

Frågan i målet är om T erhållit en för honom skattepliktig löneförmån genom att hustrun fått köpa fastigheten för ett lägre pris än ett av myndigheterna för fastigheten beräknat marknadsvärde. Aktiebolaget J & W var inte ett fåmansföretag i den mening som anges i 35 § 1 a mom KL. Bestämmelserna i detta lagrum om beskattning av förmån som delägare i fåmansföretag eller honom närstående åtnjuter genom att förvärva egendom från företaget till underpris äger således inte tillämpning. I målet har inte visats att T tillförts något ekonomiskt värde eller annan förmån genom hustruns förvärv av fastigheten. Vid dessa förhållanden kan skattskyldighet för T såsom för inkomst av tjänst inte grundas på den omständigheten att bolaget till hustrun överlätit en fastighet för ett pris som må ha understigit fastighetens beräknade marknadsvärde. Besvaren skall därför bifallas. (Dom 21.1. 1986.)

Anm.: Ang. kommentar till RR:s dom, se Skattenytt 1987 s 150 (Hyllienmark).

Idrottsfunktionärens fria kläder och annan utrustning. RÅ 85 1:90

Besvär av S angående inkomsttaxering 1979.

Svenska landslaget i fotboll deltog 1978 i VM-slutspel i Argentina. Ett antal funktionärer och ledare följde med spelartruppen dit. Tävlingsdeltagare, funktionärer och ledare hade av Svenska Fotbollförbundet försetts med enhetlig klädsel och utrustning till ett värde av 2 250 kr inkl moms per person.

S var förhandlingsdirektör vid statens avtalsverk. Han var dessutom vice förbundsordförande i Svenska Fotbollförbundet och ordförande i dess utbildningskommitté. Han erhöi arvode endast för sitt arbete i utbildningskommittén med 3 305 kr. S medverkade vid VM-slutspelet under tiden den 29 maj—den 21 juni 1978.

I avgivet yttrande till RR anförde Sveriges Riksidrottsförbund bl a följande: Av tradition utrustas vissa landslagstrupper — idrottsmän och ledare exempelvis vid VM, EM etc — med enhetliga kläder. Denna företeelse har tradition sedan början på seklet utan att beskattning tidigare aktualiserats. Trupperna ses som representanter för sitt land och skall som goda sådana synas utåt iförda snygga, men med hänsyn till ändamålet särskilt utformade kläder beträffande mönster och färger. Utrustningen som är obligatorisk är avsedd att bäras vid ett enda tävlingstillfälle och då utgöra ett kännetecken för truppen inför idrottstrupper från andra länder och för publiken. Regelmässigt införskaffas utrustningen av den organisation (idrottsförbund etc) som är ansvarig för truppen, och äganderätten tillkommer organisationen. — När tävlingstillfället är över representerar utrustningen för organisationen inget nämnvärt värde. Hur skall man använda begagnade, speciellt utformade kläder? Alternativen för organisationen är då att samla ihop kläderna och göra sig av med dem genom försäljning till "second handbutiker" som lump etc eller att låta deltagarna behålla kläderna. Inte minst av praktiska skäl väljer organisationen oftast det senare alternativet. — Detta har varit fallet beträffande S m fl. Vad dessa har förvärvat genom att få behålla kläderna får i vart fall anses vara en förmån av så ringa värde att beskattning inte kan komma ifråga. — S m fl har för representationsändamål använt kläderna vid fotbolls-VM i Argentina

och har efter hemkomsten fått behålla dessa, då begagnade, kläder. KR i Sthlm har som skäl att inte reducera förmånsvärdet för S anført att han kan använda utrustningen vid senare landskamper, träningsläger m m. Detta argument kan ifrågasättas. Förutom det faktum att dessa tillfällen är så sällan förekommande att de därför knappast kan medföra att någon särskild förmån utgår, vill vi framhålla att utrustningen anskaffats för ett enda tävlingstillfälle. Inga garantier finns, vare sig för att S (och de övriga) skulle komma att delta vid senare landskamper etc, eller att den aktuella utrustningen då skulle kunna användas.

RR yttrade: S var vice förbundsordförande i Svenska Fotbollförbundet och ordförande i förbundets utbildningskommitté. För sitt arbete i utbildningskommittén erhöll han ett arvode om 3 305 kr. På uppdrag av förbundet följde S med den svenska VM-truppen till Argentina.

Såsom underdomstolarna funnit är den förmån av kläder och viss annan utrustning som S erhållit i samband med sitt uppdrag för Svenska Fotbollförbundet i princip att anse som skattepliktig inkomst av tjänst för honom. Fråga uppkommer därvid om beräkning av förmånens värde och om tillämpning av reglerna i 32 § 3 mom fjärde stycket KL om undantag från beskattningen av förmån av mindre värde.

Värdet av en förmån skall enligt 42 § andra stycket KL beräknas efter ortens pris (marknadsvärdet). Till vägledning vid bedömningen av den aktuella förmånens värde bör de anvisningar tjäna som lämnats av riksskatteverket om beskattning av vissa naturaförmåner m m (RSV Dt 1978:19) och som i tillämpliga delar redovisats i KR:s dom. Även en av förutvarande riksskatte-nämnden lämnad anvisning om bl a värdering av tävlingspriser i form av nytovaror till utövare av amatöriddrott (RN 1968 5:3) kan i någon mån vara av intresse vid den aktuella värderingen. Enligt denna anvisning borde sådana priser beskattas endast om de under ett beskattningsår haft ett sammanlagt värde överstigande 1 000 kr. I sammanhanget kan också nämnas de av RSV utfärdade och av KR redovisade anvisningarna om beskattning av ersättningar till bl a idrottsutövare (RSV Dt 1980:10).

Av handlingarna framgår bl a följande i fråga om den förmån S erhållit. De kläder och den reseutrustning som S fick var av samma slag som Svenska Fotbollförbundet delade ut till medlemmarna i det svenska landslaget i fotboll och till övriga funktionärer och ledare vid världsmästerskapstävlingarna i fotboll i Argentina. S hade således inte någon möjlighet att själv påverka klädernas utformning eller färg. Kläderna och reseutrustningen betingade ett köpspris, inkl mervärdeskatt, av 2 250 kr. Avsikten var att samtliga tävlingsdeltagare, funktionärer och ledare i överensstämmelse med en gammal tradition vid framförallt olympiader och världsmästerskap skulle vara enhetligt och snyggt klädda under uppehållet i Argentina samt under resorna dit och tillbaka. I enlighet med vad som anförts om avsikten med utdelningen av kläderna och reseutrustningen var S skyldig att använda de erhållna kläderna.

Med hänsyn till förmånens art och till vad som i övrigt framkommit i målet

finner RR att den av S erhållna förmånen får bedömas vara av mindre värde. Med hänsyn härtill och då förmånen inte kan antas vara avsedd att utgöra direkt vederlag för utfört arbete skall värdet av förmånen i enlighet med bestämmelserna i 32 § 3 mom fjärde stycket KL inte tas upp till beskattning. (Dom 22.1.1986)

Anm.: Samma utgång blev det för tre andra personer som deltagit som funktionärer vid VM-slutspelet i Argentina 1978 (en advokat, tillika styrelseledamot i Svenska Fotbollförbundet, en kock och en konsulent vid förbundet, tillika förbundskapten för landslaget).

Se RÅ84 1:100 och RÅ85 1:39. Se vidare Adlercreutz, Arbetstagarbegreppet, s 279—280; Geijer m fl, Skattehandbok, 8 uppl 1977, s 79, 80; Lodin m fl, Welinder's beskattning av inkomst och förmögenhet, s 30, 31; RN 1968 nr 5:3; RSV Dt 1978:19 och RSV Dt 1980:10.

Fråga om beskattning av företagsledare på grund av fåmansföretags anskaffning av personbilar för företagsledarens privata bruk. Rå 85 1:81

I. Besvär av Lars B angående inkomsttaxering 1977.

Lars B var företagsledare i AB B Läkarmottagning. Bolaget anskaffade den 18 feb 1976 en personbil av fabrikat Opel, årsmodell 1975, för 49 030 kr. I utbyte lämnade bolaget en år 1975 anskaffad personbil av samma fabrikat, årsmodell 1969. Sistnämnda bil värderades till 9 200 kr. I sin allmänna självdeklaration redovisade Lars B — under inkomst av tjänst — bilförmån avseende Opelbilen, årsmodell 1975, med visst belopp.

TN avvek — såvitt nu är i fråga — från deklARATIONEN i följande avseenden. Lars B beskattades för tillfällig förvärvsverksamhet med 49 030 kr avseende anskaffningskostnaden för ej nödvändig bil i rörelsen. I stället för deklarerad bilförmån 8 800 kr beskattades Lars B för 3 600 kr motsvarande i bolaget bokförda bilkostnader efter avdrag för beräknade inbesparade fraktkostnader i bolaget. Sistnämnda belopp upptogs under inkomst av tjänst.

Hos LR yrkade Lars B att beskattas enligt deklARATIONEN.

LR yttrade såvitt nu är i fråga: LR har i domar denna dag i fråga om AB B Läkarmottagnings taxeringar bedömt bilen använd i rörelsen på sådant sätt, att den ej kan anses uteslutande eller så gott som uteslutande anskaffad för företagsledarens privata bruk. LR har därför bifallit bolagets besvär. Med hänsyn härtill föreligger inte förutsättningar för att beskatta Lars B för anskaffningskostnaderna för bilen. Någon invändning har inte riktats mot det av Lars B redovisade värdet av bilförmån. Detta får därför godtas. LR finner därför att Lars B inte skall beskattas för bilens anskaffningskostnad, 49 030 kr, eller bilkostnader, 3 600 kr. Däremot skall värdet av bilförmån upptas till deklarerade 8 800 kr.

I besvär hos KR yrkade TI att TN:s beslut skulle fastställas.

KR i Jkg som kommit till motsatt uppfattning om bilens användning biföll TI:s talan.

I besvär hos RR yrkade Lars B — såvitt nu är i fråga — att inte bli beskattad för 49 030 kr avseende anskaffningskostnaden för den av AB B Läkarmottagning under år 1976 anskaffade bilen. För det fall att förvärvet föranledde beskattning ansåg Lars B att från nämnda anskaffningskostnad skulle avräknas 9 200 kr, motsvarande värdet på den personbil av fabrikat Opel, årsmodell 1969, som bolaget lämnade i inbyte.

RR biföll dock inte besvären och yttrade såvitt nu är i fråga: RR har i dom denna dag i mål nr 591—1984 angående AB B Läkarmottagning ansett att den nya Opelbilen anskaffats så gott som uteslutande för Lars B:s privata bruk. Vid sådant förhållande skall — såsom KR funnit — enligt 35 § 1 a mom första stycket KL ett belopp motsvarande anskaffningskostnaden för bilen hänföras till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för Lars B. Förvärvet av den äldre Opelbilen har inte föranlett beskattning enligt nyssnämnda bestämmelse. Skäl saknas därför att beräkna Lars B:s intäkt på grund av förvärvet av den nya Opelbilen till annat belopp än 49 030 kr. (Dom 16. 1. 1986; en ledamot anförde annan motivering och ändrade inte KR:s dom.)

II. Besvär av TI angående Lars B:s inkomsttaxering 1979.

AB B Läkarmottagning anskaffade den 2 juni 1978 en personbil av fabrikat Honda Civic, årsmodell 1978, för 27 250 kr. I utbyte lämnade bolaget ovan nämnda under år 1976 anskaffade Opelbil. Någon ersättning därutöver erlades inte. I sin allmänna självdeklaration redovisade Lars B — under inkomst av tjänst — bilförmån avseende såväl Hondabilen som Opelbilen med vissa belopp.

TN avvek — såvitt nu är i fråga — från deklarationen genom att beskatta Lars B för tillfällig förvärvsverksamhet med 27 250 kr. Beloppet avsåg anskaffningskostnaden för Hondabilen, som ansågs huvudsakligen anskaffad för Lars B:s privata bruk.

I besvär yrkade B att beskattas enligt deklarationen.

LR, som i domar beträffande bolaget funnit att bilen inte kunde anses uteslutande eller så gott som uteslutande anskaffad för företagsledarens privata bruk, undanröjde beskattningen i fråga.

I besvär yrkade TI att TN:s beslut skulle fastställas.

KR i Jkg som fann att även Hondabilen var anskaffad så gott som uteslutande för Lars B:s privata bruk, avslog TI:s yrkande med följande motivering: Anskaffar ett fåmansföretag lös egendom, som uteslutande eller så gott som uteslutande är avsedd för företagsledarens eller honom närstående persons privata bruk, skall enligt 35 § 1 a mom första stycket KL ett belopp motsvarande anskaffningskostnaden för egendomen hänföras till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för företagsledaren. För anskaffningen av den nya bi-

len har emellertid ingen annan likvid erlagts än att den under 1976 anskaffade bilen, en Opel Commodore, lämnats i byte. Bolaget har således inte haft någon kostnad för anskaffningen utöver vad Lars B beskattats för vid inkomsttaxeringen 1977. Vid sådant förhållande bör vid tillämpning av ovan nämnda lagrum beskattning ej ske.

I besvär hos RR yrkade TI att Lars B såsom inkomst av tillfällig förvärvsverksamhet skulle beskattas för 27 250 kr avseende anskaffningskostnad för den del av AB B Läkarmottagning förvärvade Hondabilen.

RR ändrade inte KR:s dom såvitt den överklagats. (Dom 16.1. 1986.)

En ledamot av RR var skiljaktig och anförde:

I målet är fråga huruvida beskattning skall ske hos företagsledaren enligt 35 § 1 a mom första stycket KL i fall då fåmansföretaget anskaffar en bil, som är främmande för rörelsen, och i utbyte lämnar en annan bil för vars anskaffningskostnad företagsledaren redan tidigare blivit beskattad enligt samma lagrum. Förarbetena ger ingen anvisning om hur lagrummet skall förstås i nu aktuellt avseende. Ordalydelsen är entydig: anskaffar ett fåmansföretag lös egendom, som uteslutande eller så gott som uteslutande är avsedd för företagsledarens privata bruk, skall ett belopp motsvarande anskaffningskostnaden för egendomen hänföras till intäkt av tillfällig förvärvsverksamhet för företagsledaren. Något undantag härifrån görs inte. — På grund härav finner jag att Lars B i enlighet med taxeringsintendentens yrkande, skall beskattas för 27 250 kr avseende anskaffningskostnaden för den bil som AB B Läkarmottagning förvärvat under år 1978.

Anm.: Se RÅ85 1:52 samt prop 1975/76:79, s 84—88; SkU 1975/76:28, s 41; RSV Dt 1976:35; RSV Dt 1980:13; och Skattenytt 1976, s 202 (von Bahr).

Fråga om bestämmelserna om schablontaxering av s k äkta bostadsföretag var tillämpliga. RÅ 85 1:70

Besvär av Bostadsföreningen G angående förhandsbesked i taxeringsfråga.

I ansökan hos RSV om förhandsbesked anförde föreningen bl a: Fastigheterna nr 44—50 i kvarteret Harpan i Stockholm ägs för närvarande av ett försäkringsbolag. Efter en förfrågan från hyresgästerna i fastigheterna har försäkringsbolaget förklarat sig villigt att överlåta fastigheterna, som är samtaxerade, för en sammanlagd köpeskilling om 23,5 milj kr. Fastigheterna förvärvas med samäganderätt av en av hyresgästerna bildad bostadsrättsförening samt ett aktiebolag, som ägs av fem i fastigheterna boende personer. Köparna förvärvar ideella andelar i varje fastighet. Dessa andelar står i proportion till fördelningen av den totala lägenhetsytan på bostäder och lokaler i varje fastighet. Undantag göres för två lokaler, som historiskt sett utgöres av kontoriserade bostäder, vilka föreningen på sikt ämnar försöka återställa till bostäder. — Härvid skall tecknas ett samäganderättsavtal mellan bostadsrättsföreningen och aktiebolaget, som bland annat stadgar att föreningen uppbär samtliga intäkter och står för alla kostnader, som hänför sig till bostadslägenheter (bostadsrätter, hyresrätter även som de två angivna lokalerna) och att aktiebolaget uppbär alla intäkter och står för alla kostnader som hänför sig till lokalerna. I övrigt skall samäganderättsavtalet i samråd med länsstyrelsen i Stockholms län utformas på sådant sätt att avtalet i alla avseenden står i överensstämmelse med såväl lagen om ekonomiska föreningar som bostadsrättslagen. Frågan huruvida bostadsrättsförening kan äga ideell andel av fastighet har efter länsstyrelsens prövning besvarats med ja. Den totala köpeskillingen, 23,5 milj kr, fördelas så att bostadsrättsföreningen betalar 19 milj kr och aktiebolaget betalar 4,5 milj kr.

Frågor

- 1) Om ovan angivna två förvärv genomföres, kommer då bostadsrättsföreningen att schablontaxeras jämlikt 24 § 3 mom KL?
- 2) Om fråga 1 besvaras med ja, skulle RSV:s bedömning bli en annan, om av boendedemokratiska skäl övriga bostadsrättshavare inbjudes att, i proportion till sina andelsantal i föreningen, förvärva aktier i bolaget.
- 3) Om frågorna 1 och 2 besvaras med nej, skulle RSV:s bedömning bli en annan, om aktierna i bolaget i stället ägs av helt utanförstående tredje man? Härmed menas någon som varken är bostadsrättshavare i föreningen eller hyresgäst i fastigheterna.
Föreningen anholder att RSV vid sin prövning även beaktar huruvida lagen mot skatteflykt kan vara tillämplig samt, om så är fallet, detta medför att föreningen inte schablontaxeras.
Föreningen återkallade sedermera fråga 2.

RSV:s nämnd för rättsärenden yttrade: Nämnden finner att bestämmelserna i 24 § 3 mom KL om schablonbeskattning av s k äkta bostadsföretag inte kan bli tillämpliga i det fall en bostadsrättsförening äger endast en ideell andel i en fastighet. Nämnden förklarar därför som svar på frågorna 1 och 3 att intäkten av de andelar bostadsrättsföreningen äger i de aktuella fastigheterna inte får beräknas enligt bestämmelserna i 24 § 3 mom KL. — Vid detta svar på frågorna 1 och 3 föranleder frågan om tillämpning av lagen (1980:865) mot skatteflykt inget yttrande.

I besvär hor RR yrkade föreningen att den skulle beskattas enligt bestämmelserna i 24 § 3 mom KL.

RR yttrade: I målet är upplyst att de fastigheter i vilka bostadsrättsföreningen avser att bereda sina medlemmar bostäder skall förvärfvas gemensamt av föreningen och ett aktiebolag. Eftersom föreningen således inte kommer att ensam äga husen blir, som anförts i det överklagade beslutet, reglerna om s k schablontaxering inte tillämpliga på fastigheterna. — RR bifaller inte besvaren. (Dom 17.10.1985.)

Anm: Jfr Victorin-Melz, Bostadsrätt (1983), s 183 och Knutsson-Lindqvist, Bostadsrättslagen (1972), s 105.

GRS Skattehandboken

GRS Skattehandbok ges nu ut i en ny utgåva i serien Norstedts Laghandböcker. Verket ges ut i sex band i lösblads-system med fortlöpande uppdateringar.

Band I—IV jämte supplement har kommit ut. Band V kommer ut i oktober och innehåller resten av KL, början på lagen om statlig inkomstskatt jämte ett alfabetiskt slagordsregister till del I—V.

Band VI beräknas komma ut i april 1988.

NORSTEDTS

Box 2052, 103 12 Stockholm
Telefon 08/789 30 00 (kundtjänst)

Jag beställer i serien Norstedts Laghandböcker

_____ *ex Sterner — Ekman — Berglöf — Gustafson:*

GRS Skattehandbok, del I—VI

Pris kr 607:50 exkl moms (750:- inkl) per del

_____ *ex Bratt—Fogelklou—Norrdell—Waller:*

Skatt på arv och skatt på gåva

Pris kr 550:- exkl moms (679:- inkl)

Exp avgift tillkommer.

Jag är införstådd med att min order inkluderar abonnemang på kompletteringsbladen och att uppsägning skall göras skriftligt till Norstedts Förlag.

Företag/Namn _____

Adress _____

Postadress _____

Skattenytt 8-9/87

447